

Teresa Lancholc

"Dzieje oświaty polskiej do roku 1795", Ryszard Wroczyński, Warszawa 1983 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 28/1-2 (95-96), 480

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WOŹNIAK Mirosława: Niewdzięczna inteligentka i straszni mieszczanie. O konstrukcji i wymowie "Lekkomyślnej siostry" Włodzimierza Perzyńskiego. "Prace Polonistyczne". S. 38, 1982, s. 211-240.

Szczegółowa analiza dramatu, jego problematyki, budowy, konstrukcji postaci. Autorka próbuje pogodzić różne stanowiska interpretacyjne dowodząc, że "Lekkomyślna siostra" jest dramatem w równym stopniu środowiskowym, co indywidualnym. Uważa, że dramat porusza wiele problemów uniwersalnych z dziedziny psychologii i socjologii.

BP/95-96/176

D.B.

WROCZYŃSKI Ryszard: Dzieje oświaty polskiej do roku 1795. Warszawa 1983, PWN, ss. 300, zł 160,-

Popularna publikacja przeznaczona dla studentów oraz szerokiego kręgu czytelników. Autor przedstawia dzieje polskiej oświaty i ideologii wychowawczej od średniowiecza do upadku Rzeczypospolitej szlacheckiej. Ukazuje rozwój szkolnictwa, jego przemiany i reformy, zwraca też uwagę na wewnątrzszkolne życie społeczności uczniowskiej. Omawia ponadto związki polskiej oświaty z oświatą innych krajów Europy oraz osiągnięcia w tym zakresie.

BP/95-96/177

T.L.